

1996, бр. 94

Table of contents

- ПРЕСКОНФЕРЕНЦИИ
- СТАНОВИЩЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНОТО БЮРО НА БЪЛГАРСКА ПАРТИЯ ЛИБЕРАЛИ ЗА ЕДНОГОДИШНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ДЕМОКРАТИЧНАТА ЛЕВИЦА
- БЪЛГАРСКА ПАРТИЯ ЛИБЕРАЛИ В ЦЕНТРАЛНАТА ПРЕСА
- Annotation
- Document information

ПРЕСКОНФЕРЕНЦИИ

Пресконференция на Народен съюз

Дата: 30.01.1996 час от: 15 до: 16

Място на провеждане: Заседателна зала на ул. "Врабча" 1

Участващи: Анастасия Мозер – гл. секретар на БЗНС.

Засегнати проблеми:

1. Една година от управлението на кабинета на БСП
2. Интервюто във вестник „Труд“ на Нешка Робева
3. Приемането на Русия за член на Съвета на Европа
4. Оставката на полския министър-председател
5. Срещите на БЗНС с извънпарламентарни сили: -КНСБ, „Нова демокрация“, КТ"Подкрепа“, „Нов избор“.

Резюме на текста:

Г-ца Златка Русева съобщи, че ще се проведе Централно бюро на Демократическата партия, на което ще бъде обсъдено едногодишното управление на БСП, а също така и отношенията в опозицията. Според г-ца Русева взаимоотношенията в опозиционните партии се развивали добре.

В своето експозе г-жа Мозер обърна внимание на интервюто във вестник „Труд“ на Нешка Робева. Народният съюз многократно в своите позиции обръщал Внимание на множеството проблеми, свързани с управлението на Виденов, но за съжаление БСП не обръщала достатъчно внимание. Но когато една Нешка Робева в едно спонтанно интервю казвала същите неща, изразява своята тревога и подканва премиера да си отвори очите и дори да подаде оставка това означавало, че проблемите са ясни за много хора и на това не може да се подмине.

Според председателката на БЗНС е жалко, че и този мит за специалистите в правителството си отива и фактически професионалистите отивали на второ място. Пример затова бил изборът на г-н Шиваров. Давали се по няколко длъжности на хора неспециалисти, които нямало да помогнат на българската икономика. Когато икономиката се политизира, тя не може да се развива по своите собствени правила, за да има нормалните резултати, заяви г-жа Мозер.

Като друг голям проблем г-жа Мозер посочи престъпността, която продължава да се развилнява. Вече втори случай на пребиване на китайски дипломат. Всеки удар трябвало да бъде наказан е нейното мнение.

Г-жа Мозер като член на българската делегация в Съвета на Европа се спря на дебатите около приемането на Русия за член на Съвета на Европа. Целта на Съвета на Европа е защита на човешките права и правова държава. Членството на Русия е било спряно по повод войната в Чечня. Войната сега е в по-лош период, но е надделяло другото становище, че трябва да се приобщават такива страни, за да може да им се въздейства.

Г-жа Мозер съобщи, че предстоят срещи на ръководството на БЗНС с извънпарламентарните сили като „Нова демокрация“, „Нов избор“ и синдиката КТ“ Подкрепа“. На проведена вече среща с КНСБ са били обсъдени проблеми, свързани със социалното законодателство, както и въпроси, отнасящи се до масовата приватизация.

В заключение думата беше взета от г-н Бояджиев, председател на РДП, който се спря на едногодишното управление на кабинета на БСП. Според него за съжаление реалността надхвърля, и най-песимистичните прогнози. Това, което може да бъде изведено като основен извод е, че БСП за пореден път демонстрира пълна липса на разбиране за националните приоритети. Става въпрос за области като селското стопанство, икономиката, външната политика, в областта на вътрешната и националната сигурност. Блъфът на предизборните обещания рано или късно има своя бумерангов ефект.

Този бумерангов ефект трябва да бъде туширан от действия както на парламентарната опозиция, така и на извънпарламентарните, демократични сили, така и на демократични структури от гражданското общество. Едва тогава действително реално възникналата негативна нагласа към управлението на БСП можела да получи свое конкретно измерение.

Отразил: Елица Христова

Пресконференция на Българската социалдемократическа партия

Дата: 29.01.1996

Място на провеждане: заседателната зала в офиса на БСДП на ул. "Екзарх Йосиф" 37

Участници в събитието: Йордан Нихризов – зам.-председател на БСДП, Божидар Митев – председател на градската организация на БСДП

Засегнати проблеми:

1. Първата година от управлението на левицата;
2. Масовата приватизация;
3. Социалдемократическия алианс;
4. Движението за социален хуманизъм и решението на ЦКРК на БСДП;

5. Президентските избори

Резюме на текста:

В началото на пресконференцията г-н Йордан Нихризов, зам.-председател на БСДП направи кратка оценка на едногодишното управление на правителството на БСП. Кабинетът действително свил инфлацията и задържал валутния курс, но за сметка на свиването на потреблението. През този период е намалял и спада на производството. Тази една година щяла да бъде запомнена и с многото скандали около правителството – „Топенерджи“, „Мултигруп“, „Орион“, зърнената криза. Освен това БСП била обещала да „пречупи гръбнака на престъпността“, но то е останало сред неизпълнените.

Обобщението на г-н Нихризов бе, че една година по-късно БСП е твърде далеч от предизборните си обещания.

Г-н Йордан Нихризов припомни, че БСДП е автор на първоначалната идея за масовата приватизация. За разлика от днес тогава не е имало икономически групировки, състояние то на предприятията е било друго. Стойността на ваучерите също е била друга – тяхното предложение е било за 50 000 лева, а сега са 25 000. Тогава предложението начин на разпределение също е бил друг – реституция на незаплатения труд. А днес приложеният принцип „на калпак“ внесъл уравниловката.

Г-н Нихризов припомни, че на 28.01.1996 г. се е навършила една година от смъртта на Атанас Москов. По този повод в читалище „Славянска беседа“ са се събрали на кратко възпоменание негови приятели социалдемократи, включително и от БСДП. ИБ на БСДП е взело решение да издаде цялото творчество на Атанас Москов, въпреки желанието на г-н Москов то да бъде издадено 100 години след рождението му, т.е. през 2003 година.

Г-н Божидар Митев информира за срещата от 18 януари на ниво зам.-председателите на БСДП и СДП в СДС (в качеството си на представители на Социалдемократическия алианс) и представители на профсъюзите – от КТПРдкрепа“ и КНСБ. Там представителите на СДА са връчили на синдикатите учредителните си документи и са изразили готовността си за съвместна работа и сътрудничество.

На 30.01.96 г. в парламента щяла да се проведе среща на експертно ниво отново между синдикатите и СДА, включително и петте депутата на СДП. На нея профсъюзите ще представят своите виждания и позиции по редица актуални въпроси. Третата стъпка от тази поредица разговори ще е срещата на 2 февруари между СДП и БСДП, която ще се проведе в офиса на ул. „Екзарх Йосиф“ 38.

По време на пресконференцията пристигна решението на Централната контролно-ревизионна комисия на БСДП по повод някои питання на централното ръководство. В документа се казва, че местната организация на БСДП в община „Сердика“ е нарушила Закона за местните избори като е подкрепяла кандидатите на БСП. Но трите организации – в „Сердика“, „Нови Искър“ и „Слатина“ не са нарушили устава на БСДП. В „Нови Искър“ организацията е подкрепила кандидатите на БББ, дори начело в листата на Бизнесблока, е стоял социалдемократ. А в „Слатина“ са отказали да участват в местните избори. Поводът за това становище е било желанието на централното ръководство да санкционират посочените организации за „бойкота“ им в местните избори с най-тежкото наказание – разпускане на организациите.

Единствено Националният комитет на БСДП обаче имал правото да налага подобна санкция. Ето защо на заседанието на НК на БСДП през м. февруари този въпрос ще бъде обсъждан като ще се вземе в предвид и становището на ЦКРК, че организациите не са нарушили устава на партията.

Другото важно решение на ЦКРК в, че според тях Движението за социален хуманизъм не е в съответствие с устава на БСДП. Мотивите за това становище са, че движението има своя структура, която на практика дублира тази на БСДП, независимо, че регистрацията на ДСХ по Закона за лицата и семейството не била извършена още.

На въпрос какво ще последва след това решение на ЦКРК г-н Нихризов отговори, че който нарушава устава не се ползва от неговите права, а могат и да му бъдат наложени санкции. А според устава на БСДП санкциите са – обръщане на внимание, отстраняване (временно) и изключване от организацията. Важното в случая е, че само местната организация може да вземе решение за изключването на член на БСДП.

Националният комитет на БСДП обаче може да препоръча на местните организации да разгледат поведението на даден партиен член. Въпросът за бъдещето на Движението за социален хуманизъм също щял да бъде разглеждан на предстоящото заседание на НК на БСДП през февруари.

След зададен въпрос бе уточнено, че до 1 март в БСДП ще тече вътрешнопартийна дискусия във връзка с предстоящите президентски избори. До тогава ръководството на БСДП нямало да споменава никакви имена. Личното мнение на г-н Нихризов обаче е, че тази личност трябвало да е политически необвързана. Според него моделът „ляв – десен“ не бил желателен. Разговорите с опозицията по този въпрос също щели да продължат до постигането на консенсус. Опозицията не трябвало да забравя, че тяхна цел е изборът на кандидатска двойка, която да спечели.

Г-н Митев добави, че БСДП нямало да приеме наложена от опозицията кандидатура. Независимо, че били от опозицията БСДП си оставала самостоятелна партия. И не трябвало да се изключва вариантът БСДП да излезе със собствена кандидатура. Но в никакъв случай БСДП нямало да разговаря с опозицията чрез медиите.

В края на пресконференцията г-н Нихризов изрази мнение, че се истеризирало с посещението на Симеон в България.

На този етап, когато се полагали усилия за обединяването на демократичните сили нямало да бъде желателно разделянето на демократичната общност на републиканци и монархисти.

Отразил: Силвия Петрова

Пресконференция на президента Желю Желев

Дата: 31.01.1996 г.

Място на провеждане: Резиденция Бояна

Присъстващи: около 100 журналисти

НАКЪДЕ ВЪРВИ БЪЛГАРИЯ СЛЕД ЕДНОГОДИШНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА БСП?

Средствата за масова информация създадоха предварителни нагласи и очаквания от тази пресконференция, едни през други по-невероятни и по-причудливи. Като се започне от свалянето на правителството на БКП, сякаш правителствата се сменят на пресконференции, а не в парламента, и се свърши с предизборната президентска кампания.

Бих искал предварително да заявя, че това е една съвсем нормална пресконференция, на която аз правя оценка на едногодишната дейност на правителството на г-н Виденов и на цялостното управление на БСП.

Що се отнася до внушенията за водене на президентска кампания, ще си позволя да заявя: в България не се води президентска кампания, тъй като тя още не е обявена. Истината е, че много отдавна се води организирана антипрезидентска кампания, и то точно от тези, които най-много крещат за нея. Точно те, за да омаловажат критиката към своето правителство, ще се опитат да я представят като част от президентската кампания, както впрочем и всичко, което прави действащият президент в изпълнение на своите конституционни задължения. Този пропаганден трик обаче започва да се износва от прекалена употреба и вече не дава очакваните резултати.

Моята позиция е принципна. Аз съм държавен глава, пряко избран от народа, и съм длъжен да кажа истината така, както я виждам, независимо дали ще се хареса някому или не.

И когато критикувам правителството на Жан Виденов, аз критикувам не Висшия партиен съвет на БСП и неговия председател, а правителството на България, което е отговорно за управлението на страната.

Да дам оценка на едногодишното управление на БСП е не само мое право, но и задължение. Макар тази оценка да няма правни последици за правителството, тя е много важна от друга гледна точка: че изнася дебата в публичното пространство на гражданското общество и не позволява той да остане затворен в тесните рамки на партийните форуми и правителствените заседания.

В средствата за масова информация беше съобщено, че всички въпроси, свързани с едногодишното управление на БСП. Ще бъдат обсъдени на пленум на Висшия партиен съвет.

Ние с вас, както и голяма част от българското общество, няма да присъстваме на този пленум. Затова поставям въпросите на тази пресконференция.

Въпреки широко пропагандирания нов модел на икономическа реформа правителството не намери и не реализира нито нови цели, нито нови средства. То се движеше в руслото на всички правителства от 1990 г. насам и това най-лесно може да се улови чрез традиционните икономически фактори.

1. БЮДЖЕТЪТ КАТО ОСНОВЕН ИНДИКАТОР НА ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА НА ПРАВИТЕЛСТВОТО:

Предложеният от правителството и утвърден от парламентарното мнозинство бюджет не съдържаеше нови елементи. Духът и философията на бюджета за 1995 г. не позволиха да се развие и утвърди като трайна тенденция отбелязаното през 1994 г. съживяване на икономиката.

С безпрецедентната актуализация на дефицита в края на годината бюджетната политика фактически претърпя пълен провал.

2. БЕЗДЕЙСТВИЕТО ПО ОТНОШЕНИЕ НА СТРУКТУРНАТА РЕФОРМА:

При абсолютна хегемония на БСП в изпълнителната и законодателната власт България е на опашката по темпове на раздържавяване, което няма своето логично обяснение. Още по-малко – оправдание. Изглежда, умишлено, под диктовката на корпоративни интереси, се забавя стартът на масовата приватизация, за която предпоставките бяха налице още от 1994 г.

В същото време тревожно е засилващото се недоверие на частния бизнес към държавата, породено от апетитите, за вмешателство, неустановена законодателна база и липса на политика за стимулиране на неговото развитие.

3. БЛОКИРАНЕ НА РЕФОРМАТА В БАНКОВИЯ СЕКТОР:

Вместо към ефективни мерки за оздравяване на банките и засилване на финансовата дисциплина усилията на правителството се насочиха към подмяна на управителните органи с подчертано политическо пристрастие при кадровия подбор.

В същото време в страната се развихриха незаконни финансови действия – печално известните на всички „пирамиди“, от които постраднаха стотици хиляди граждани.

Търговските банки продължиха да трупат несъбираеми кредити, покривани чрез рефинансиране от БНБ и ДСК, т.е. от спестяванията на всички граждани в страната.

4. ПРИВЛИЧАНЕТО НА ЧУЖДЕСТРАННИ ИНВЕСТИЦИИ – НАЙ-ГОЛЕМИЯТ ПРОВАЛ В ИКОНОМИЧЕСКАТА ПОЛИТИКА НА ПРАВИТЕЛСТВОТО:

В началото на своя мандат външният министър г-н Пирински обяви като основен приоритет икономизирането на външната политика. Резултатът, който може да се отчете в края на едногодишното управление на това правителство, е повече от печален.

Вместо обещаните от правителството 1,2 милиарда щатски долара в страната постъпиха само 120 милиона долара, т.е. 10 пъти по-малко от обещаното и 2 пъти по-малко от 1994 г. Има основания да се постави въпросът: дали това не е целенасочена политика за изолация на страната? Ако не е така, нека правителството посочи мерките, с които да направи България по-атрактивна за външните инвеститори.

5. НЕИЗЯСНЕНИ ОТНОШЕНИЯ С МЕЖДУНАРОДНИЯ ВАЛУТЕН ФОНД И СВЕТОВНАТА БАНКА

Отношенията с международните финансови институции са най-яркият пример за пълната липса на концепция за международните икономически отношения на страната. Преди година министри от правителството на БСП открито поставиха под съмнение целесъобразността от сътрудничеството с международните финансови институции.

Защитаваха се абсолютно несъстоятелната теза, че липсата на такова сътрудничество може да се компенсира на двустранна основа. Впоследствие правителството осъзна сериозността на проблема, но беше твърде късно. Международният валутен фонд и Световната банка не се ръководят от това как се представят нещата от пропагандата на управляващите в дадена страна, а от обективната оценка на икономическите параметри. Те настояваха за неотложно решаване на основополагащите проблеми – структурна реформа и засилване на финансовата дисциплина.

Но може би никъде другаде провалът на правителството не е така драстичен, както в областта на земеделието и поземлената реформа.

Не става дума за икономическото недоразумение, наречено „орсовка“, т.е. за колхоз, който трябва да работи в свободна пазарна среда и с който трябва да влизаме в Европейския съюз.

Не става дума за съмнителната легитимност на тричленката, която един Господ знае как е избрана и която трябва да управлява „орсовката“.

Не става дума за спряната поземлена реформа, с цел да бъдат държани селяните в зависимост.

Ще спомена най-простото нещо в селското стопанство, което народът определя като умение да се раздели сеното на две магарета. Умението да се осигурят хлебният и фуражният баланс на страната. Правителството и тук се провали. То допусна най-голямата зърнена криза в историята на България, защото се оказа, че не знае някои елементарно прости неща. То не знае, че:

ПЪРВО, в никоя нормална държава не се разрешава износ на зърно, докато не са гарантирани хлебният и фуражният баланс.

ВТОРО, никоя държава не си позволява да изнася суровини, при положение че има ненатоварени преработвателни мощности – в случая мелници и фуражни заводи. Освен че износът на краен продукт (брашно и комбинирани фуражи) е икономически по-изгоден – с преработката на суровината се осигурява и работата на заетите в тези предприятия остават остатъчни продукти, ползвани в животновъдството, и пр.

ТРЕТО, никое правителство не предприема износ по време на жътва, когато на международните пазари цените са най-ниски.

ЧЕТВЪРТО, в никоя държава предприемачите и търговците не получават такива огромни печалби, и то за сметка на производителя. Както беше коментирано, в тази област печалбата, реализирана от малко на брой миропомазани фирми, е в рамките на 2 милиарда лева. Доход, несправедливо отнет според мен от тези, които са го формирали – земеделските стопани.

Острият недостиг на хлебно зърно принуди управляващите да посегнат към държавния резерв в края на декември. Вероятно ще се наложи внос на хлебна пшеница, чиято цена не бих искал да коментирам.

Силно безпокойство буди и задаващата се фуражна криза. Тиражираните в някои вестници данни за снижаване на цените на месото не бива да ни успокояват и заблуждават.

Да, падане на цените на месото има, но не поради увеличаване на неговото производство и ефективност, а поради свръхпредлагане, породено от невъзможността да се купуват скъпи фуражи. И ако сега все още се намира фураж, макар и скъп, и все още има животни за клане, то нещата само след месец-два ще изглеждат по съвсем друг начин.

Зная, че няма нищо по-лесно и по-удобно от това да се атакува едно правителство в социалната сфера, когато страната преживява мъките на прехода. В такива периоди никое правителство не може задоволително да реши трудно решимите социални проблеми на милиони хора. Никога не бих си позволил популистки да експлоатирам мъките на хората и трудностите на управлението. Но не мога да отмина с мълчание демагогията на БСП по време на парламентарните избори, благодарение на която тя ги и спечели. Идва време на равносметка и едногодишният период на управление е точно такова време.

Щедрите предизборни обещания на БСП подхраниха големи очаквания и надежди за бързо решаване на тежките социални проблеми като бедността, високата инфлация, масовата безработица, мизерните пенсии, недостига на жилища и т.н., породени най-вече от буксуващите реформи в икономиката. Очакванията за съвършено различна, нова социална политика се подсилиха от факта, че правителството на Демократичната левица в т. нар. Бяла книга отрече всичко сторено в социалната област от предишните правителства. То изтегли от парламента внесените преди това социални закони и обеща свои закони и програми, за които тръбеше, че са готови още преди, изборите.

След една година управление на социалистите става ясно, че очакванията са били напразни, защото социалното разслоение и мизерията не са намалели, отчаянието

на хората е още по-голямо. Безпътицата пред младите хора и социалната несигурност нарастват. Тази картина е особено мрачна в някои райони на страната, където безработицата е изключително висока.

При сегашния размер на доходите от заплати, пенсии и социални помощи де се отчита като успех намаляването темповете на обедняване е най-малкото заблуда. На всички е известно, че много хора не само че нямат спестявания, но са потънали в дългове. Към всичко това се добавя и въпросът за хляба на българина. Независимо дали ще се говори за зърнена криза или за зърнен проблем, налице са два тревожни факта – цените на хляба и брашното скочиха рязко и продължават да нарастват и опасенията за дефицит на хляба са обхванали много хора.

В същото време законодателната инициатива на правителство и дейността на парламента в тази област са повече от скромни. Все повече важни обществени отношения в областта на социалното и здравното осигуряване, закрилата при безработица и насърчаването на заетостта, социалното подпомагане и грижи се уреждат или със стари закони, или само с подзаконовни нормативни актове. Социалната защита на семейството и детето въобще не е уредена със съвременен закон, независимо от международните ангажименти, които сме поели.

Няма да се спирам подробно на проблема с престъпността. Тук провалът на правителствената политика е пълен и се признава от всички. Щом правителството не може да гарантира сигурността дори на дипломатическите мисии и чуждите дипломати, които работят в тях, нещата не се нуждаят от коментар.

По-важното е да се види защо и това правителство се провали в борбата с престъпността, организираната престъпност и мафията. Образно казано, защото повярва или много му се искаше да повярва, че гущерът наистина ще си откъсне опашката и като я откъсне, нещата ще се оправят. И започна да чака, вместо там са "нашите хора", хора от криминалните групировки, мафиотите, рекетъорите. корумпираните чиновници от висшите етажи на властта. Именно в главата на гущера власт и престъпност са си стиснали здраво ръцете.

Не можеш да се бориш с една болест, когато самият ти си прояден от нея. Не можеш да се бориш с корупцията, когато ти самият си корумпиран или по някакъв начин са успели да те обвържат с нея. В нашата галактика – Млечния път – има едно красиво съзвездие Орион с още по-красивите звезди Бетелхайзе, Ригел, Алнитак, Минтака. На нашата грешна земя то се е проектирало в "приятелския" кръг на премиера Виденов. Но за една звезда, както е известно от астрономията, най-важното е не красотата, а масата, която ѝ позволява да засмуква... пари от всички посоки. Дотук обаче ще спра, защото нататък са териториите на правосъдието.

6. Външна политика

Тревога буди липсата на уравновесеност в балканската политика на кабинета. Балансираната политика на еднакво добри отношения към всички наши съседи, която беше установена и се провежда последователно след 1990 г., днес изглежда до голяма степен съмнителна. Нескритата симпатия към Гърция за сметка на Турция, предпочитанаята към Сърбия за сметка на Хърватско, Босна и Херцеговина и Македония. Тук ще прибавя и Албания.

Всичко това прави днешната ни балканска политика да изглежда доста двусмислена. Да вземем само неприязненото отношение на кабинета към коридора Изток-Запад, който е най-перспективен и важен за България и не само за нея, разбира се, а за целите Балкани, за Европа.

Въпреки уверенията на правителството, че то е против всякакви „оси“ и „дъги“, На Запад все по-ясно започва да се оформя убеждението, че то работи за изграждането на православна ос между Атина – София – Белград – Москва. Затвърждаването на това убеждение би могло да има крайно лоши последствия за имиджа на България и за нейните усилия да се приобщава към Европа.

Големи беди на страната може да донесе управлението на БСП с домогванията си във външната политика. По-специално с опитите си мълчаливо да променя външнополитическата ориентация и приоритети на България, при това по един немного интелигентен начина, като противопоставя Европейския съюз и ЗЕС на НАТО. Завинаги ще останат в анализите на дипломатията идеите на министър Пирински да „работи за трансформирането на НАТО“. Това изобщо прави проблематично нашето влизане в ЕС и ЗЕС. Във всеки случай, с отказа си да представи своята кандидатура за редовно членство в НАТО, България не само се лишава от външнополитически и военни гаранции за своята национална сигурност, но се оказва в уникална ситуация спрямо успешно стартиралите през 1990 г. посткомунистически държави. Сред тях тя е единствената, която не е изразила волята си „за“ редовно членство в НАТО. Своята готовност изразиха държавите от Вишеградската група (Полша, Унгария, Чехия, Словакия), Страните от Балтийския регион (Литва, Латвия, Естония), балканските държави (Румъния, Албания, Словения, а може би вече и Македония). Това естествено кара нашите граждани да си задават въпрос не се ли отказва управлението на БСП от самостоятелната външна политика, която България прави след 1990 г.? И ако това е така, на кого служи БСП? Чии национални интереси обслужва? По чия свирка играе?

Не се ли потвърждава впечатлението, че БСП, която в миналото беше най-еничарската комунистическа партия, днес е най-ретроградната социалистическа партия на посткомунистическата епоха? И дали тя изобщо е способна да провежда отговорна национална политика, която да защитава националната независимост и държавния суверенитет на страната?

Аз не говоря за дълбоката международна изолация, в която страната започва да изпада поради неясната, двусмислена, уклончива външна политика на правителството, видимите резултати, от която са:

– неуспехът да се включим в Световната търговска организация (наследник на ГАТТ);

– попадането в т. нар. „Черен списък“ на Европейския съюз;

– отпадането от „Нов форум“ (НЕОКОКОМ);

– все по-трудните разговори с Международния валутен фонд и Световната банка, което показва недоверие в реформите на правителството.

Има и много други неща, отнасящи се до духовната сфера, като:

– грубата цензура, стигаща до узурпация на националните медии от „Позитано“ 20;

– уволнението на водещи журналисти от националните електронни медии по политически причини;

– негативното отношение към неправителствените организации и сдружения;

– потъпкването на законността (в случая с кмета на Кърджали) или издаването на подзаконовни актове, противоречащи на законите и конституцията на страната;

– желанието да се управлява със сила, а не чрез правото; – затвореността и конспиративния дух в работата на правителството;

– неспособността за елементарен диалог и сътрудничество с другите държавни институции в името на националните интереси.

Всичко това показва само едно – че БСП не е способна да управлява компетентно и демократично страната. Тя не се развива като демократична партия от западен тип, а все повече се връща към своята тоталитарна идеология, комунистически манталитет и рефлексии. И това ще предопределя нейния пълен провал във властта. Приказките за високия професионализъм и компетентните кадри, с които тя уж изобилства, се оказаха пълен блъф. Онези, които искрено са повярвали в това, очевидно са станали жертва на смесването на два различни глагола – командвам и управлявам. И на две различни общественно-икономически системи – команднобюрокраична (или тоталитарна) и пазарно-плуралистична (или демократична). БСП има кадри за първата, но нея вече почти я няма. Колкото и слаби да са позициите на втората, поради своята жизненост и динамизъм тя започва да диктува правилата на пазарната игра. И не ще командващи бюрократи, а знаещи и прагматични политици. Такива обаче БСП няма. Затова управлението на БСП става просто опасно за България, за нейната национална сигурност, за националните интереси и бъдещето на страната.

България има нужда от ново демократично управление, от демократично правителство, което да поеме съдбините на страната в ръцете си и да направи всичко онова, което управлението на БСП не е способно да направи, за да можем отново да се наредим там, където ни е мястото. В противен случай Европа и светът ще ни зачеркнат с две дебели линии и ще ни забравят. И с основание.

РЕЗЮМЕ НА ОТГОВОРИТЕ НА ПРЕЗИДЕНТА ЖЕЛЕВ НА ВЪПРОСИТЕ НА ЖУРНАЛИСТИТЕ:

Президентът Желев се опита да отхвърли два възможни коментара на тази негова пресконференция. Първата беше, че това са "Боянски ливади 3". Както каза президентът Желев той не е свалил правителството на СДС, не може да свали и правителството на БСП, защото правителствата се свалят от парламента и зависят от върховния суверен – народа. Тази пресконференция не е част от кандидат-президентската кампания на президента Желев, защото такава в България все още няма. Той потърси друго обяснение на коментарите около всяка негова проява да се квалифицира като кандидат-президентска кампания. Според него става дума за една масирана антипрезидентска кампания и може би критиците, които го обвиняват, че прави своята, правят тази антипрезидентска кампания.

Въпросите бяха свързани с предстоящите президентски избори. Един от въпросите беше дали според президента Желев, който в експозето си твърди, че БСП не е демократична партия и затова тя трябва да си отиде и да дойде на власт ново демократично правителство, подобно демократично правителство може да излъчи БСП с друг министър-председател. Президентът Желев смята, че е възможно. Конституцията предполага, ако това правителство падне, да дойде друго правителство на левицата, но той лично не знае дали то би могло да работи успешно. На друг въпрос, дали едни предсрочни избори могат да бъдат спечелени днес от СДС, президентът Желев също избяга от конкретния отговор и каза, че това е трудна прогноза и отново повтори, че всъщност това, което ще се случва оттук нататък в България ще зависи от народа, а той дава тази пресконференция и казва това, което мисли за правителството, защото желае да има обществена дискусия за това как е работила левицата през своята година. Според президента Желев не е изключено той да участва във вътрешни избори на опозицията, но при условие, че в тях участва цялата опозиция. Президентът Желев бягаше от въпросите свързани с предстоящите президентски избори с един аргумент – президентската кампания все още не е започнала. Един въпрос, който перманентно стои, е въпросът за предстоящите посланически рокади, президентът Желев каза, че

трябва да има рокади по върховете на дипломатическите ни мисии в чужбина, но той е на мнение, че на възлови места трябва да отидат хора, които да продължат досегашната демократична външна политика на България. Той бе попитан за имената на престъпниците, срещата му с певеца Дони, който каза след нея, че президентът Желев е назвал престъпниците, но г-н Желев уточни, че той не е назовавал имена на престъпници, той е говорил за един списък от хора с висящи присъди още по времето на правителството на Ренета Инджова и добави, че имената на престъпниците и тяхното залавяне е работа на други институции и на съдебната система. На въпроси дали има нещо хубаво, което да каже за правителството на Жан Виденов, г-н президентът каза, че плюсът за това правителство е, че внесе официално кандидатурата на България в ЕС, но допълни, че този плюс се разделя между него, правителството и многото други правителства в България, които работеха за това България да внесе своята молба за членство в ЕС.

В отговор на въпроса какво сега не би направил г-н Желев заяви, че „не би се хванал да ставам президент тогава“. На въпроса как вижда ефекта от своята пресконференция президентът каза, че журналистите отново са търсени като посредник. Той очаква от журналистите да се хванат за фактите, които бяха изнесени в неговото експозе, да ги проучат и всичко това да стигне до хората, за да могат те да си направят изводите за това как ни управляваха през последната година.

Отразил: Елица Христова

Пресконференция на Движението за социален хуманизъм в БСДП

Дата: 01.02.1996

Място на провеждане: пресклуб София прес

Участници в събитието: Стефан Радославов, Тодор Марков, Стефан Златев, Захари Карамфилов

Резюме на текста:

В началото на пресконференцията г-н Захари Карамфилов като директор на Националния статистически институт и член на БСДП и на Движението за социален хуманизъм направи кратък анализ на някои от икономическите показатели по време на едногодишното управление на кабинета Виденов. За този период ръстът на brutния вътрешен продукт бил нараснал с 2,5, а такава увеличение не можело да идва от предприятия с лошо финансово състояние, според г-н Карамфилов.

Стартиралата масова приватизация, с всичките й плюсове и минуси, била още една крачка към структурната реформа. Смяната на собствеността щяла да доведе до смяната на производствените ресурси, ноу-хауто на приватизираните предприятия. Той обобщил, че структурната реформа се формирала на пазара, а не била въпрос на нормативна уредба.

По повод недоразумението Сендов – НАТО в Москва г-н Стефан Радославов сподели, че България имала установена и двойствена външна политика и държавата ни все още не успявала да използва външните противоречия в своя полза.

Според него въпросът „Ти за НАТО ли си или за Русия?“ му напомнял за времето на Студената война. Основният противник на НАТО – Варшавският пакт, вече го нямал. Според Радославов България в никакъв случай не трябвало да се включва в

една конфронтация между западна и Източна Европа, защото можело да се стигне до тежки икономически последици. За момента най-важното било използването на Дейтънското споразумение на Балканите с полза и за България.

Другата важна тема от тази пресконференция бе решението на Централната контролно-ревизионна комисия от 27.01.1996 година, че Движението за социален хуманизъм е противоуставно.

Коментарът на присъстващия Стефан Златев бе, че от 3 години в устава на БСДП нямало текст, който да забранява съществуването на фракции. Още повече, че вътрешнопартийното движение нямало политически цели. Другият странен момент в решението на ЦКРК според Златев бил фактът, че се атакува едно намерение на ДСХ, а именно – да се регистрира по Закона за лицата и семейството, без то да е изконсумирано. И заради едно намерение от БСДП можело да бъдат изключени над 20 членове на партията. А за да се справи с „непокорните“ централното ръководство било готово и да разпусне някои организации на БСДП. В този смисъл било и едно от питанията до Централното контролно-ревизионна комисия – дали местните организации в общините Слатина, Сердика и Нови Искър са нарушили устава на БСДП като не са участвали в общата предизборна кампания на партията в местните избори. Г-н Златев, който е председател на организацията в Слатина информира, че трите структури в по-голямата си част били съставени от привърженици на движението за социален хуманизъм. Той припомни, че Лили Минчева – друг активист на ДСХ, е председател на организацията на БСДП в Сердика. В крайна сметка становището на ЦКРК е било, че трите организации не са нарушили устава на БСДП, която оценка според г-н Златев не е достатъчна и не решава проблемите на тези структури.

Според Стефан Радославов продължението на гореописаната история щяло бъде по време на заседанието на Националния комитет на БСДП, където най-вероятно щяло да се препоръча на местните организации да изключат от редовете си привържениците на ДСХ. Но според г-н Радославов централното ръководство нямало силите, възможностите и ресурсите, за да се справи със „социалните хуманисти“. Причините за това състояние на нещата Стефан Радославов ги виждал в т.нар. „синдром Пападертлиу“, който бил подобен на „синдрома Папандреу“ – старите вождове не искали да дадат път на младите.

На въпрос дали Движението за социален хуманизъм е изпратило писмо до Социалистическия интернационал г-н Радославов отговори, че все още не били изиграли този „коз“, защото се страхували да не се повтори историята с Унгарската социалдемократическа партия, чието членство в Интернационала било замразено поради вътрешнопартийните им проблеми. А след срещата си с г-н Ерлер от ГСДП по време на конференцията „Европейската социалдемократия и българската левица“ г-н Радославов разбрал, че д-р Дертлиев вече е информирал Социнтерна за Движението за социален хуманизъм, представяйки го в негативна светлина.

Заключителните думи на г-н Радославов бяха, че ръководството на БСДП няма да може да забрани идейното течение, така както не можело да забрани идеите на социалния хуманизъм.

Отразил: Силвия Петрова

Редовен брифинг на ПНБ

Дата: 01.02.1996

Участници в събитието: Боян Чуков – председател на ПНБ,
Чечев – експерт по приватизационните въпроси

Резюме на текста:

Коментарът на председателя на партия Нова България за пресконференцията на д-р Желев /Боянски ливади III/ бе, че президентът върви по пътя на Лех Валенса и в края на годината /след президентските избори/ ще се провали, като бившия вече президент на Полша.

Това, че на неофициалното си посещение в Москва акад.

Сендов е приет на толкова високо равнище може само да ни радва, коментира г-н Чуков и добави „г-н Сендов е ясно, че ще се кандидатира за президент и ето сгоден случай да се“ оплюе и омаскари, но с какво – с националните интереси.“ Според председателя „въпроса за НАТО през последните две години се профанизира и се свързва с лозунга – Ако си за НАТО си за демокрация, а ако си против, значи си за възстановяване на стария режим“. Според ПНБ по този въпрос не се говори компетентно и се заблуждава българският народ. Никой не казва каква е позицията на членовете на НАТО спрямо евентуално разширяване на блока. В тази връзка Боян Чуков даде пример, че преди две седмици е публикувана голяма статия на американския сенатор Бил Брадли в техник всекидневник. В нея се казва, че е катастрофално за Америка да премине към бързо разширение на НАТО в източния блок.

А това, че у нас привържениците за влизането на България в НАТО използват като плюс връщането на членството на Франция в НАТО – Боян Чуков уточни, че Франция действително е възстановила членството си в НАТО, но никой 8 страната ни не уточнява защо – Жак Ширак е заявил, че променят позицията си спрямо НАТО, за да търсят промяната в този съюз.

Позицията на партия Нова България за НАТО: като партия на Национален съвет не са го дискутирали. Според Боян Чуков членството ни в НАТО ще доведе до, много плюсове, но и до много минуси. Така, че трябва да се реши въпросът при евентуално членство в НАТО ще се лишим ли от петролопровода и газопровода през България, т.е. какво ще загубим ако влезем в съюза. От друга страна, ако построим петроло- и газопроводите ще се увеличили ли националната ни сигурност? Според Боян Чуков – ще се увеличи.

Председателят на ПНБ формулира двата пътя, по които може да минем, за да „стигнем до Европа“ – „1 „Турция да ни гушне и да ни заведе в Европа; 2) заедно с Русия“.

Във връзка с новите промени в Закона за партиите, внесени в Народното събрание от Анастасия Мозер, г-н Чуков сподели, че в периода на преход е необходимо да има колкото се може повече партии и колкото се може по-често да има избори. Народът сам избира, продължи той, от множеството партии умерените и изхвърля в периферията крайните.

Това избиране трябва да става по естествен път. Не вярва, че законът ще бъде приет с тези промени. Според председателя на ПНБ въпросът за партиите се свежда до финансирането им – ако има строги правила при финансирането нека. съществува, защо да не съществува. Проблем било, че ако лявата част на политическия спектър е пренаселена, то дясната е пуста. Изказа съжаление, че БББ и Нова демокрация вече не са партии, защитаващи бизнеса.

Според г-н Чечев, експерт на партия Нова България, резултатите от началото на приватизацията до този момент са трагични – 160 хил. продадени книжки, от които 140 хил. са пенсионери. Освен това хората в селата не знаели за какво става дума, твърди г-н Чечев от лични наблюдения. Механизмите за регистрация на фондовете са много, сложни и той лично не вижда един приватизационен фонд да тръгне по-рано от година – година и половина.

Отразил: Зорница Христова

СТАНОВИЩЕ НА ИЗПЪЛНИТЕЛНОТО БЮРО НА БЪЛГАРСКА ПАРТИЯ ЛИБЕРАЛИ ЗА ЕДНОГОДИШНОТО УПРАВЛЕНИЕ НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА ДЕМОКРАТИЧНАТА ЛЕВИЦА

Българска партия ЛИБЕРАЛИ подкрепи правителството на Демократичната левица в програмата му за осъществяване на прехода към пазарна икономика, гражданско общество и правова държава.

Една година е достатъчно време за оценка на работата на правителството[^] на ефектите от неговите действия. Като национално отговорна политическа партия с ясно разбиране за сложността и трудността на прехода в България във вътрешен и външен контекст, за потребността от либерален коректив на действията на социалистическо правителство. БПЛ оценява кабинета „Виденов“ от гледна точка на изпълнението на правителствената програма, постигнатото национално съгласие и разширяването свободите на човека.

Първо. Статистиката показва признаци на стабилизация на икономиката – увеличаване брутния национален продукт с 2.5 на сто, четирикратно намаляване на инфлация[^] та, активно външнотърговско салдо, ограничаване спада на реалните доходи. Най-висок ръст бележи черната металургия следвана от целулозно-хартиената и химическата промишленост, въгледобива, електро и топлоенергията. Дължни сме да отбележим, обаче, че този път на икономическо оживление е твърде рисков, предвид високата енергоемкост на тези отрасли, ниските цени на енергията и липсата на енергийна политика. Той е още по-проблемен, предвид факта, че правителството досега няма разработена национална икономическа стратегия.

Липсата на стратегия за развитие на селското стопанство ще затлачи още повече аграрната реформа, която започва, но не завършва със земеразделянето. Ако „зърнената криза“ днес е мафиотски феномен, утре тя и други продоволствени кризи иде бъдат производствен проблем.

Второ. Макар и статистически да изглежда овладян, проблемът за инфлацията е все още реален и тревожен. Да се постигне предвиденото от 1996 год. 20% равнище на инфлация, значи да се поддържат високи лихвени проценти продължително време. А това ще снижи инвестиционната активност, ще наруши структурата и пропорциите в приходната и разходната част на бюджета. Овладяване на инфлацията в такава икономическа среда предполага и е възможно при строг финансов ред и желязна рестрикция. Подобни намерения засега правителството не показва, напротив. Тенденцията за централизация на управлението се съпътства с процес на нарастване и оскъпяване издръжката на управленския апарат. Лошо работещи държавни

предприятия трансформират дълга си към бюджета в дълг към банките. Банковите фалити са зле прикрити факт.

Трето. Правителството стартира един мащабен, изключително важен за реформите в страната, дълго отлаган, проект – масовата приватизация. Раздържавяването на собствеността чрез придобиване на бонове от всички желаещи пълнолетни български граждани е държавна инициатива с възможен реален, социален, икономически и политически ефект. Това е процес на трансформация на държавната в частна собственост, на преразпределяне на властовите ресурси. С неговото осъществяване могат да се динамизират капиталовите пазари и даде ускорение на приватизацията като цяло, без да се пренебрегва касовата приватизация и привличането на външни инвестиции. Но правителството на Жан Виденов не бива да пренебрегва факта, че стартът на масовата приватизация беше даден в атмосфера на обществено подозрение и недоверие. Пропагандно масовата приватизация е слабо покрита, системите за контрол на процеса са неясни и ненадеждни. А това е поредният и може би най-проблемен шанс за кабинета.

Четвърто. Правителството на Демократичната левица е още твърде далеч от подобряване живота на хората и особено на тези с ниски доходи – пенсионери, безработни, млади семейства, младежи. Макар, че статистически темповете на обедняване да са спаднали, все още голяма част от българите живеят трудно. Компенсациите на пенсиите и работните заплати са символични и се изплащат с такова закъснение, при което инфлацията предварително ги изядва.

Реформата в социалното дело върви мудоно. Социалното законодателство все още не може да гарантира осезателни промени в социалната политика.

Пето. В борбата с престъпността правителството очевидно провежда неефективна политика. Предизборните обещания на БСП и коалиция за гарантиране на сигурността на гражданите, за защита на живота, имота и спокойствието им, за утвърждаване авторитета и издигане самочувствието на правозащитните органи и респектиране на престъпния свят засега остават на хартия. Пладнешките грабежи, убийствата и насилието са ежедневие. Полицианти, прокурори, следователи и съдии или си пият пиенето в компанията на „елитни“ престъпници, или са в стрес от заплахи и съблазни. Престъпният свят респектира властта. Нито един от големите престъпници не е наказан. Саморазправата замества правното възмездие. Гръбнакът на организираната престъпност е здрав и жилав. Корупция оплита всички структури и етажи на властта.

Проблемът за престъпността е сложен и не може да бъде решен без единство в действията на парламента, правителството, съдебна власт, медии и граждански структури, без ясна воля на политическите сили. Нежеланието на властта и неспособността ѝ да се справи с уличната и организираната престъпност, с корупцията, е факт с непредсказуеми последици. Ужасяващо е днес, шест години след началото на демократичния процес, вледеняващото чувство за безгласност и безсилие, което блокира гражданската инициатива и активност на хората.

Затова ние искаме правителството да изработи ясна концепция за борбата с престъпността, да взаимодейства активно с парламента, президента, съдебната власт, медиите, гражданските формирования, с международни структури, и институции и настояваме за оставката на министър Начев.

Основен за кабинета „Виденов“ си остава проблема за стила на работа. Вярно е, че с поведението си в конфликта „Джерман – Скакавица“, с „Бялата книга“, с амбициозната си програма за управление, правителството внесе елементи на нов стил и видим спад в социално-политическото напрежение в страната. Но до тук.

Кабинетът „Виденов“ допусна:

* грешки в кадровата политика – с кадровите решения на БСП и коалиция, на парламентарната група на Демократичната левица, на правителството не използва пълноценно както кадровия потенциал на социалистите, така и на нацията. „Старите муцуни“ донесоха знания и опит, но и рецидиви на стар, отхвърлен от времето стил поведение и действие – администриране, задкулисни игри, корупция. Ние не веднъж сме предлагали и предлагаме отново правителството да смени формулата си и се опрے на широк кръг от специалисти и професионалисти, на кадровия потенциал на нацията, на националното съгласие.

* липса на прозрачност в работата си. Погазва се пренебрежение, надменност, нервност и обърканост в работата, с медиите. Войната с медиите се води или чрез взаимно игнориране, или чрез взаимни атаки.

* неумение да се работи в режим на диалог:

– с опозицията: всичко предложено от нея априори се отхвърля;

– с президента: войната „правителство – президентство“ е опасна и във вътрешен и във външен план. Конфликтът „Виденов – Желев“ е претоварен емоционално и категорично пречи за постигане на консенсус по съдбовни за България въпроси на външната политика – НАТО, Балканите, собственото ѝ бъдеще;

– със съдебната власт и Конституционния съд;

– с извънпарламентарните сили: БСП и правителството на Демократичната левица демонстрират самонадеяност, политическа недалновидност и пренебрегват предизборните си и следизборните си политически споразумения с политическите партньори;

– с националния частен капитал: правителството няма концепция и ясен подход в отношението си с частните предприемачи. Липсват ясни правила за икономическо поведение. Новите икономически субекти не се формират чрез пазара, а чрез политическата власт и с административен натиск. Поддържа се двоен стандарт. Толерират се едни и се дискредитират други икономически структури. БСП и коалиция, правителството на Демократичната левица определено подценяват нормалното взаимодействие с частния капитал при решаване на значими за българските граждани и България проблеми.

Свърхопасни тенденции в стила на кабинета „Виденов“ са неумението да се работи в екип, капсулирането, неадекватното поведение на държавната администрация, централизацията на управленските функции. Кабинетът не успя да изработи адекватна на новите реалности информационна политика. Съветници на премиера раздават щедро оценки от висотата на „последна инстанция“. Министър-председателят взема решения вместо министрите си.

Ако правителството на Демократичната левица, оглавено от Жан Виденов не преосмисли, прецени и промени дълбоко стила си на управление, ще се засили опасността от вътрешнополитическа нестабилност, зацикляне на реформите и външна изолация.

Българска партия ЛИБЕРАЛИ ще продължи да подкрепя и да бъде коректив на правителството в изпълнение на програмата му като се надява, че то ще осмисли и обективно оцени проблемите си. 30 януари 1996 г.

БЪЛГАРСКА ПАРТИЯ ЛИБЕРАЛИ В ЦЕНТРАЛНАТА ПРЕСА

31.01.

„Дума“ – „Кабинетът „Виденов“ изпълнява програмата си, твърди БПЛ. Българска партия либерали смята, че като цяло кабинетът „Виденов“ изпълнява основните параметри на своята програма, се казва в становище на партията по повод едногодишното управление на Демократичната левица. Либералите посочват плюсовете и допуснатите слабости и грешки, чието преосмисляне и коригиране е предпоставка за успеха на по-нататъшното управление на кабинета.

31.01.

„Пари“ – „Според либералите кабинетът пренебрегвал медиите“ КАТО цяло кабинетът изпълнява основните параметри на своята програма, е становището на Българска партия Либерали по повод едногодишното управление на социалистите.

Но според тях липсва цялостна икономическа стратегия, а също програма за развитие на селското стопанство. Либералите отчитат положително старта на масовата приватизация, но изразяват безпокойство, че системите за контрол на процеса не са достатъчно надеждни. Като основен за правителството се сочи проблемът за стила на работа, както и липсата на прозрачност в действията. Демонстрирало се пренебрежение, надменност и обърканост в контактите с медиите. Конфликтът Виденов – Желев пречел за постигане на консенсус по въпросите на външната политика. Освен това правителството нямало ясен подход в отношението към частния капитал.

Седмично издание на Отдел "Информация" на Българска партия Либерали

Title Info

Genre	sci_history
Author	Българска партия Либерали
Title	Седмична поща-1996, бр. 94
Date	
Language	bg
Source Language	bg

Document Info

Author	
Program used	Fiction Book Designer, FictionBook Editor Release 2.6.6
Date	9.2.2013 (2013-02-09)
ID	FBD-0A26F6-ECAB-A34F-BF88-9A89-B9E0-CBC975
Version	1.0

Publisher Info

Book name	Седмична поща-1996, бр. 94
Publisher	Omda.Ltd
City	София
Year	2013